

LA CUP A L'AJUNTAMENT

El dia internacional de les dones

En agraïment a la Júlia Cabaleiro, mestra de tantes.

Anna Losantos i Isabel Llari
Regidores i membres de l'Assemblea Local de la CUP de Sant Pol de Mar

"I seguirem aportant la nostra perspectiva de dones, treballadores, mares, companyes... que han decidit feminitzar una política feta per l'home, una política que requereix una cerca constant de consensos en el dia a dia, des de les paraules, des de l'empatia, des de la militància d'esquerres"

Aquest any, el dia 8 de març no serà per a nosaltres un dia de vaga com la d'altres anys, sinó de lluita contra el patriarcat des d'una de les seves màximes representacions: l'administració local com a darrer baluard de l'Estat patriarcal espanyol.

Des del juny de l'any passat vivim en un món d'homes, malgrat estar en una situació més que paritària: un equip de govern on les dones som majoria. Però és una majoria relativa... i és que l'administració és definitivament un món fet amb perspectiva masculina,

no pensat per al consens sinó tot el contrari: per a la presa de decisions encotillada en un procediment dirigista des de la perspectiva de la delegació de competències i la normativa bàsica estatal.

Aquest 8 de març serà com sempre una jornada de lluita, però aquest any nosaltres el viurem com a regidores. Per a nosaltres no pot ser un dia de vaga qualsevol, perquè ens costa assumir una vaga anual que s'acaba convertint en una jornada lúdico-festiva acaparada per les mateixes institucions patriarcales.

Des de fa uns anys, i amb la "politització" de les lluites feministes i els discursos de la igualtat —que no equitat—, el sistema polític ha engolit el feminisme i ha segregat el seu relat. I no podem oblidar que és aquest sistema el que genera la desigualtat.

Per a nosaltres, el feminisme que cal posar de nou sobre la taula de les institucions és el feminisme de classe, el que lluita contra el patriarcat del capitalisme, el feixisme i el racisme. Les condicions de vida de les dones treballadores no seran dignes dins d'un sistema capitalista on el que mana és la "productivitat". Un sistema que necessita la divisió sexual del treball, que les dones continuïn assumint precàriament els treballs de cures que alhora donen tants diners a les empreses que els gestionen.

La "transversalització" i l'apropiació per part d'alguns partits de la perspectiva de gènere en les polítiques públiques pretén fagocitar el feminisme de classe, engolir-lo. Les polítiques d'igualtat de gènere com a principi d'actuació que els poders polítics han d'aplicar a tots els nivells, reconeixent el valor que aporten les dones i els homes i aplicant de manera positiva els canvis necessaris per a millorar la societat, emmascaren la cosificació i la precarització de les condicions laborals d'un sector del sistema... el de les dones. Sense anar més lluny podríem parlar de la bretxa salarial, el sostre de vidre o les dificultats per conciliar la vida familiar, política i laboral.

Per això, aquest 8 de març farem vaga, treballarem des de la vaga perquè aquest darrer baluard de l'Estat sigui el primer front de lluita per construir la República, que serà feminista o no serà. I seguirem aportant la nostra perspectiva de dones, treballadores, mares, companyes... que han decidit feminitzar una política feta per l'home, una política que requereix una cerca constant de consensos en el dia a dia, des de les paraules, des de l'empatia, des de la militància d'esquerres. Recuperant la memòria de totes les dones que abans de nosaltres han lluitat per la justícia social, perquè parlar de justícia social és també parlar de feminisme.

Per nosaltres el feminisme que cal posar de nou sobre la taula de les institucions és el feminisme de classe, el que lluita contra el patriarcat del capitalisme, el feixisme i el racisme

COLUMNA RAMONA ROURA

Vaig néixer fa 84 anys a Sant Pol i he vist com la societat ha anat canviant —més lentament del que seria desitjable en molts àmbits. He passat molts anys de la meua vida patint repressió. No només l'entesa com la legal, durant el franquisme (cosa que ja no passa, oi?), sinó també una repressió social des de tots el àmbits, molt més marcada pel fet de ser dona.

Recordo, per exemple, quan un grup d'adolescents de Sant Pol van fer una criaturada que va consistir en entrar en una casa d'estiueig. El càstig decidit per la secció local de la Falange va ser rapar-los els cabells al zero i fer-ne escarment públic pels carrers del poble. El fet em va marcar, segurament menys que a aquelles companyes i amigues d'escola que ho van patir. Recordo haver plorat al veure-les en aquest tràngol.

A mi, la inquietud personal em va portar cap a l'Església. Allà no vaig ser aliena a la repressió, a tall d'exemple i a més de matar jueus per quaresma, a les noies, ens obligaven a anar amb màniga llarga, mantellina i mitges. No vaig veure mai ningú preocupat per si els homes portaven mitjons.

També recordo que després de parir, les dones havien de fer un ritual de purificació; elles, les criatures i la llevadora.

En resum, va ser un temps de por, però també de repressió de quilòmetre zero on no es parlava de la història recent, no es permetia la dissidència i les elits marcaven el camí (cosa que ja no passa, oi?).

'El feminisme és la idea radical que les dones som persones'

Angela Davis

VEUS DEL CARRER

I per alguna raó, sembla que no tingui el dret a enfadar-me

He de dir que en relació amb el sexisme que he pogut patir a la meua vida, em considero bastant afortunada, moltes dones han passat per coses bastant pitjors. M'agradaria, tanmateix, fer un seguit de reflexions.

A vegades és molt difícil distingir si un tracte diferent és per motius de gènere, o per d'altres. Per exemple, en el món laboral, m'he trobat en situacions en què podria haver confós un tracte sexista amb un simple menyspreu al jovent, acabat de formar.

Continuant en aquesta mateixa línia, he vist que, de les empreses on treballava, aquelles que presentaven més igualtat de gènere eren aquelles amb una ideologia més enfocada a la sostenibilitat ambiental. En general, les dones ocupaven posicions més importants. I personalment, com més horitzontal l'organització de l'empresa, més apreciada em sentia.

Si parlem de l'àmbit personal, no puc comptar el número d'homes (o dones, o nens!) que m'han cridat coses lletges, seguit, tocat, o menyspreat de qualsevol manera. Si a això s'hi sumen els micromasclismes, ja ni us ho puc explicar! I per alguna raó, sembla que no tingui el dret a enfadar-me. Quantes vegades he sentit "però no cal que et posis així" quan m'han fet algun comentari masclista? I això provoca una confusió d'allò més gran dins el meu cap...

No sé posar-li nom a aquesta "confusió". Seria agosarat dir-li manipulació? Algunes vegades m'ha passat que he anat a sopar amb algú, i al principi em sentia còmode, però no sé com, al llarg de la nit, cada vegada em sentia pitjor. En aquestes ocasions, no sabia com sortir-me'n i, quan ho intentava, semblava que tot era "culpa meua" o que segurament em sentia així per "raons externes". I al matí següent, és clar, me'n penedia. Però podria haver-me'n sortit, en realitat, no hi havia res forçat... Quina confusió!

Però potser allò que més m'ha afectat han estat els estereotips tan arrelats que tenim, especialment aquí. En el moment que vaig aconseguir perdre 10 kg, vaig passar de passar desapercebuda entre la multitud, a ser perseguida quasi cada vegada que sortia de festa. I anant més enrere, a l'ESO, recordo clarament alguna noia rient del meu "mostatxot". L'època de la secundària no va ser fàcil.

Però, en realitat, m'adono que aquí estem molt bé. L'any passat vaig estar al Sud-Est asiàtic. Moltíssima gent trobava molt estrany que una dona viatgés sola, que no tingués marit des de bastant jove, que sigués capaç de fer segons quines feines... I el concepte de sexisme ni es contempla, en la majoria d'ocasions. És el dia a dia normal.

Per altra banda, he notat que aquí a Europa sí que força vegades m'han tocat sense permís o m'han insultat, però allà, ni una sola vegada. Però potser és qüestió de sort. Fins i tot podria afirmar que hi havia més perill per les noies locals amb els homes turistes europeus.

Us pot semblar per això que explico que tinc algun trauma del passat, però per mi són més aviat històries, que s'esvaeixen amb el temps. Ja no hi penso si no surt el tema de conversa. Tot i això, crec que és important que se sàpiga què passa al món, i per això ho estic comunicant.

Jo sóc de les afortunades.

Tallulah Sardin
Ambientòloga, jove i santpolenca

LA CUP I LES DONES LLUITADORES

■ Per anar endavant

No m'ha resultat fàcil fer la columna, doncs explicar com veig la política ara és complex per mi, que mai havia estat afiliada a cap partit. La meua manera de fer política es basava en el compromís de donar suport a les persones que tenien la valentia d'enfrontar-se al franquisme, a la repressió i, defensant les lluites obreres i socials, al que ara en diem el sistema. Durant la dictadura i la transició, empràrem la resistència pacífica, la desobediència civil i la no violència. Vàrem aconseguir l'abolició del servei militar i la llibertat després de dos anys de presó d'en Pepe Beunza. Vam treballar perquè es respectessin els drets humans, lluitant contra l'empresonament de persones (quasi per les mateixes raons que ara ho fem cinquanta anys després), amb en Lluís Maria Xirinacs, molts anys de lluita demanant l'Amnistia, les Llibertats polítiques i nacionals, el mateix que demanem ara.

Tot i els esforços que vàrem fer en aquella època, algunes coses no les vam aconseguir, però sí que ens vam sensibilitzar per continuar la lluita per les Llibertats, la Justícia i el país. La nostra esperança és que en el futur sigui més important conèixer-nos, compartir idees, encara que sigui des de posicions diferents, i arribar a compromisos units que serveixin per anar endavant.

Anna Nortes
Membre de l'Assemblea Local de la CUP a Sant Pol

■ Valors de tardor

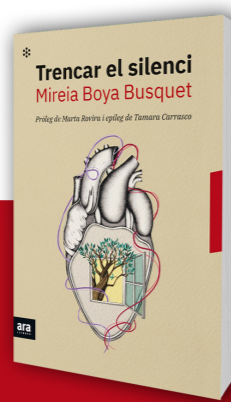
Del relat dels fets d'aquella tardor del 2017 les he volgut destacar a elles, protagonistes i referents d'un republicanisme que basteix una república des de l'empatia, la complicitat, la sororitat i la lluita contra el patriarcat. Aquests són els valors pels quals caldria apostar si volem un futur millor, si volem canviar les formes de fer i decidir, si ens fem nostres aquelles màximes feministes que pregonen que cal cuidar-se. Elles, que han plantat cara als masclismes quotidians, al sexisme i al to paternalista que sovint hem hagut d'aguantar al Parlament.

Construir col·lectivament en femení és sinònim de canvi radical, perquè volem anar a l'arrel de les coses, per canviar-ho tot. I hi estem treballant. Les dones hem d'atrevir-nos a ser protagonistes perquè no ens imposin el què, el com i el quan. Si això va de desobediència, tenim les de guanyar: som dones, sabem resistir i persistir. Ho hem fet sempre. Hem d'actuar enxarxades.

Les dones del referèndum han estat moltes; n'hi ha hagut de conegudes i d'anònimes. Visibilitzem-les més a totes per fer memòria contra l'oblit, per feminisme contra el poder patriarcal, perquè més enllà de líders, nosaltres apostem per la coralitat, per la força de la unitat popular.

Mireia Boya Busquet
Fragment del llibre "Trencar el silenci"

Presentació del llibre
TRENCAR EL SILENCI
de Mireia Boya Busquet

Divendres 6 de març a les 20h
SALA POLIVALENT
(Plaça de la Vila, 1. Sant Pol de Mar)

Mireia Boya conversarà amb
la periodista Ester Roig, Anna Losantos,
regidora d'equitat de l'Ajuntament de Sant Pol
de Mar, donarà la benvinguda a l'acte.

PARTICIPA DE LA CUP_

La CUP vol ser l'altaveu dels moviments socials i populars del poble, representant les lluites socials a la institució.

Ja ens ho deia Maria-Mercè Marçal:

"[...] A l'atzar agraeixo tres dons:
haver nascut dona, de classe baixa
i nació oprimida.

I el tèrbol atzur de ser tres voltes
rebel".

L'InfoCUP de Sant Pol de Mar

Butlletí Informatiu de l'Assemblea local de la CUP

REDACCIÓ, DISSENY I MAQUETACIÓ:
CUP Sant Pol de Mar

**ENVIA'NS COMENTARIS, IDEES I
PUNTS DE VISTA**
santpoldemar@cup.cat

**VISITA LES NOSTRES WEBS I
PARTICIPA!**
santpoldemar.cup.cat • governem.cat

**VOLS PARTICIPAR, REBRE
INFORMACIÓ O BÉ FER UNA
APORTACIÓ?**
Contacta amb nosaltres a
santpoldemar@cup.cat
També pots demanar afegir-te al grup
de WhatsApp

@cupsantpoldemar

/cupsantpoldemar

@cupsantpoldemar

L'InfoCUP de Sant Pol de Mar

Butlletí Informatiu de l'Assemblea local de la CUP
Número 3 · Bimensual · Març 2020

QUEDA DIT_

El 8 de març se celebra la Diada Internacional de les dones treballadores, una jornada que expressa la lluita de milions de dones que no tenen res més que el seu treball com a mitjà de vida. Entenem aquesta jornada com una eina de demostració de força i resposta col·lectiva per reivindicar que, davant un sistema que ataca sistemàticament la vida, nosaltres apostem per un feminisme per canviar-ho tot, de baix a dalt.

HI ESTEM TREBALLANT_

**DESPRÉS DEL GLÒRIA: RECONSTRUÏM O
REPESEM.** La CUP Sant Pol organitza una Jornada de medi ambient, crisi climàtica i mobilitat el proper diumenge 15 de març a la plaça de l'Hotel. Durant el matí es faran dues taules rodones, una sobre la crisi climàtica i la situació del litoral i la segona sobre mobilitat i territori al Maresme. A la 1 del migdia comptarem amb l'actuació d'Arturo Gaya, cantant del grup Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, acompanyat del guitarrista Sergi Trenzano. A continuació, dinar popular i a les 18:30h. la projecció del film La dona de la muntanya al Centre Cultural.

SABIES QUE_

A proposta de la CUP i amb una moció conjunta amb ERC i Junts per Sant Pol, el Ple Municipal va aprovar en la darrera sessió rebutjar qualsevol intent d'allargament de la concessió de la C32. Junts per Catalunya s'hi va abstenir. Des de la CUP reclamem i estudiem un debat ciutadà i polítiques públiques per una nova mobilitat sostenible.

8deMARÇ
DIA INTERNACIONAL
DE LES DONES TREBALLADORES

NI
MURDES
NI
A LA
GÀBIA

CUP
SANT POL DE MAR